Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA SVETA (EGS) št. 684/92

z dne 16. marca 1992

o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov

(EGT L 74 , 20.3.1992, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Sveta (ES) št. 11/98 z dne 11. decembra 1997	L 4	1	8.1.1998

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

UREDBA SVETA (EGS) št. 684/92

z dne 16. marca 1992

o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 75 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker v skladu s členom 75(1)(a) Pogodbe oblikovanje skupne prometne politike med drugim zahteva določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov;

ker so bila taka pravila določena v uredbah Sveta št. 117/66/EGS ([4]), (EGS) št. 516/72 ([5]) in (EGS) št. 517/72 ([6]) in ker v tej uredbi ni nikakršnih dvomov o liberalizaciji, doseženi s temi uredbami;

ker prost pretok storitev predstavlja osnovno načelo enotne prometne politike in zahteva, da se prevoznikom iz vseh držav članic zagotovi dostop do mednarodnih prevoznih trgov brez diskriminacije na podlagi državne pripadnosti ali kraja ustanovitve;

ker naj se za zadovoljitev povpraševanja na trgu pripravijo prilagodljivi predpisi ob upoštevanju določenih pogojev za izmenične prevoze z nastanitvijo, za posebne linijske prevoze in določene občasne prevoze;

ker naj bodo za ohranjanje dogovorov o dovoljenju za linijske prevoze in izmenične prevoze brez nastanitve spremenjena določena pravila, zlasti glede postopkov za izdajo dovoljenja;

ker je potrebno zagotoviti ravnanje v skladu s pravili o konkurenci iz Pogodbe;

ker naj se upravni postopki čim bolj skrajšajo, brez opustitve kontrole in denarnih kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo te uredbe;

ker morajo države članice sprejeti ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe;

ker naj se uporaba te uredbe spremlja s poročilom, ki ga mora predložiti Komisija, z vidika tega poročila pa naj se preučijo vsi nadaljnji ukrepi na tem področju,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za avtobusni prevoz oseb v mednarodnem prometu na območju Skupnosti, ki ga opravljajo prevozniki, ustanovljeni v državi članici, za najem ali plačilo ali za lastni račun, skladno z njenimi zakoni, uporabljajo pa se vozila, ki so registrirana v taki državi

([1]) UL C 120, 6.5.1987, str. 9,UL C 301, 26.11.1988, str. 5 inUL C 31, 7.2.1989, str. 9.
([2]) UL C 94, 11.4.1988, str. 126.
([3]) UL C 356, 31.12.1987, str. 62.
([4]) UL 147, 9. 8.1966, str. 2688/66.
([5]) UL L 67, 20.3.1972, str. 13. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 2778/78 (UL. L 133, 30.11.1978, str. 4).
([6]) UL L 67, 20.3.1972, str. 19. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1301/78 (UL L 158, 16.6.1978, str. 1).

▼B

članici in so po svoji konstrukciji in opremi primerna za prevoz več kot devet oseb, vključno z voznikom, in namenjena takemu prevozu, ter za gibanje takih praznih vozil v zvezi s takim prevozom.

Menjava vozila ali prekinitev prevoza, da se lahko del vožnje opravi z drugim prevoznim sredstvom, ne vpliva na uporabo te uredbe.

2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno tretjo državo ta uredba uporablja za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer potniki vstopajo na avtobus ali iz njega izstopajo.

3. Do sklenitve sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami ta uredba ne vpliva na določbe v zvezi s prevozom iz odstavka 2, ki so vsebovane v dvostranskih sporazumih med državami članicami in temi tretjimi državami. Vendar si države članice prizadevajo sprejeti te sporazume, da zagotovijo skladnost z načelom nediskriminacije med prevozniki Skupnosti.

Člen 2

Definicije

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje definicije:

1. **Linijski prevozi**

1.1 Linijski prevozi so prevozi, s katerimi se zagotovi prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih linijah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajah. Linijske prevoze lahko uporabljajo vsi, vendar pod pogojem obvezne rezervacije, kadar se to zahteva.

▼M1

Prilagajanje pogojem za opravljanje prevoza ne vpliva na rednost linijskega prevoza.

▼B

1.2 Prevozne storitve, s katerimi se zagotovi prevoz določene kategorije potnikov, prevoz drugih potnikov pa ne, se štejejo za linijske prevoze, če se ti prevozi izvajajo pod pogoji, določenimi v točki 1.1, ne glede na to, kdo jih organizira. Taki prevozi se v nadaljevanju navajajo kot „posebni linijski prevozi“.

Posebni linijski prevozi vključujejo:

(a) prevoz delavcev med domom in službo,

(b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj,

(c) prevoz vojakov in njihovih družin med državo, iz katere prihajajo, in področjem, na katerem je njihova vojašnica.

▼M1

———————

▼B

Dejstvo, da se posebni prevoz spreminja glede na potrebe uporabnikov, ne vpliva na razvrstitev prevoza pod linijski prevoz.

1.3 Organizacija vzporednih občasnih prevozov, ki so namenjeni istim ljudem kot obstoječi linijski prevozi, ►M1 ——————— ◄neustavljanje na določenih postajališčih in ustavljanje na dodatnih postajališčih pri obstoječih linijskih prevozih se ureja z enakimi predpisi kot obstoječi linijski prevozi.

▼M1

———————

▼B

3. **Občasni prevozi**

▼M1

3.1 Občasni prevozi so prevozi, ki ne ustrezajo definiciji linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in za katere je značilno predvsem dejstvo, da se z njimi prevažajo skupine potnikov, zbrane na pobudo stranke ali samega prevoznika.

Za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in so na voljo isti skupini javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v Oddelku II.

▼B

3.3 Prevozi iz točke 3 ostajajo občasni prevozi izključno zato, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

3.4 Občasne prevoze lahko opravlja skupina prevoznikov, ki dela v imenu istega izvajalca, potujoči pa lahko na progi na ozemlju ene od držav članic dobijo zvezo z drugim prevoznikom iz iste skupine.

Imena takih prevoznikov in krajev z zvezami na progi se sporočijo pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s postopki, ki jih mora določiti Komisija ►M1 v skladu s postopkom, določenim v členu 16a ◄.

▼M1

4. **Prevozi za lastni račun**

Prevozi za lastni račun so prevozi, ki jih za nekomercialne in neprofitne namene opravljajo fizične ali pravne osebe, pod pogojem, da:

— je prevozna dejavnost samo pomožna dejavnost te fizične ali pravne osebe,

— so uporabljena vozila last te fizične ali pravne osebe ali jih je ta oseba pridobila z odloženim plačilom ali je bila zanje sklenjena dolgoročna zakupna pogodba in jih vozi član osebja fizične ali pravne osebe ali sama fizična oseba.

▼B

Člen 3

Svoboda opravljanja storitev

1. Vsak prevoznik iz člena 1, ki opravlja prevoze za najem ali plačilo, ima pravico opravljati prevozne storitve, opredeljene v členu 2, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja ustanovitve, če:

▼M1

— je v državi ustanovitve pooblaščen za izvajanje linijskih prevozov, skupaj s posebnimi linijskimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi;

▼B

— izpolnjuje pogoje, določene v skladu s pravili Skupnosti o dovoljenju za opravljanje poklica cestnega prevoznika v domačem in mednarodnem prometu;

— izpolnjuje zakonske zahteve o cestni varnosti, ki se nanašajo na standarde za voznike in vozila.

2. Vsak prevoznik, iz člena 1, ki opravlja prevoze za lastni račun, ima dovoljenje za opravljanje prevoznih storitev, določenih v členu 13, brez diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja ustanovitve, če:

— ima v državi ustanovitve dovoljenje za opravljanje prevozov z avtobusi v skladu s pogoji o dostopu na tržišče, ki so določeni z državno zakonodajo;

— izpolnjuje zakonske zahteve o cestni varnosti v zvezi s standardi za voznike in vozila.

▼M1

Člen 3a

Licenca Skupnosti

1. Da bi lahko vsak prevoznik, ki izpolnjuje merila iz člena 3(1) opravljal mednarodne avtobusne prevoze potnikov, mora imeti licenco Skupnosti, ki jo izdajo pristojni organi države članice ustanovitve v skladu z vzorcem, določenim v Prilogi.

2. Pristojni organi države članice ustanovitve imetniku izdajo izvirnik licence Skupnosti, ki jo hrani prevoznik, in število overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, uporabljenih v mednarodnem prevozu potnikov, s katerimi razpolaga imetnik licence Skupnosti in so bodisi njegova popolna last ali so mu na voljo v drugi obliki, po možnosti je zanje sklenil pogodbo o kreditnem nakupu, kupno pogodbo z obročnim odplačevanjem ali zakupno pogodbo.

3. Licenca Skupnosti se izda na ime prevoznika in ni prenosljiva. Overjena verodostojna kopija licence Skupnosti se hrani v vozilu in se pokaže na zahtevo vsakega pooblaščenega inšpektorja.

4. Licenca Skupnosti se izda za obdobje petih let, ki se lahko podaljša.

5. Licenca Skupnosti nadomesti dokument, ki ga izdajo pristojni organi države članice ustanovitve, ki potrjuje, da ima prevoznik dostop do trga za mednarodni prevoz potnikov po cesti.

6. Ob predložitvi vloge za izdajo licence in potem vsaj vsakih pet let pristojni organi države članice ustanovitve preverijo, ali prevoznik izpolnjuje oziroma še naprej izpolnjuje pogoje iz člena 3(1).

7. Kadar pogoji iz člena 3(1) niso izpolnjeni, pristojni organi države članice ustanovitve zavrnejo izdajo ali podaljšanje licence Skupnosti z obrazloženo odločbo.

8. Države članice zagotovijo prosilcu za licenco ali imetniku licence Skupnosti pravico do pritožbe zoper odločbo pristojnih organov države članice ustanovitve o zavrnitvi ali odvzemu te licence.

9. Države članice vsako leto najpozneje do 31. januarja obvestijo Komisijo o številu prevoznikov, ki so imeli licenco Skupnosti na dan 31. decembra prejšnjega leta, ter o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so bila na ta datum udeležena v prometu.

10. Države članice lahko odločijo, da velja licenca Skupnosti tudi za domače prevoze.

Člen 4

Dostop na tržišče

1. Za občasne prevoze, kakor so opredeljeni v členu 2(3.1) se dovoljenje ne zahteva.

2. Za posebne linijske prevoze, določene v členu 2(2.1) se dovoljenje ne zahteva, če jih ureja pogodba, sklenjena med organizatorjem in prevoznikom.

3. Za prazne vožnje z vozili v zvezi s prevozi iz odstavkov 1 in 2 se dovoljenje prav tako ne zahteva.

4. Za linijske prevoze, kakor so opredeljeni v prvem pododstavku člena 2(1.1), in posebne linijske prevoze, ki niso urejeni v pogodbi, sklenjeni med organizatorjem in prevoznikom, se zahteva dovoljenje v skladu s členi od 5 do 10.

5. Urejanje prevozov za lastni račun je določeno v členu 13.

▼B

ODDELEK II

▼M1

LINIJSKI PREVOZI, ZA KATERE SE ZAHTEVA DOVOLJENJE

▼B

Člen 5

Vrsta dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v imenu prevoznega podjetja. Podjetje jih ne sme prenesti na tretje osebe. Vendar lahko prevoznik, ki je prejel dovoljenje s soglasjem organa iz člena 6(1), opravi prevoz prek podizvajalca. V tem primeru mora biti v dovoljenju navedeno ime podjetja in njegova vloga podizvajalca. Podizvajalec pa mora izpolnjevati pogoje iz člena 3 (1).

►M1 Podjetjem, ki so se povezala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda v imenu vseh podjetij. ◄ Prejme ga podjetje, ki upravlja prevoz, vsa ostala pa dobijo kopije. V dovoljenju so navedena imena vseh prevoznikov.

►M1 2. Rok veljavnosti dovoljenja ne sme biti daljši od petih let.◄ Rok veljavnosti se lahko skrajša bodisi na prošnjo prosilca ali z medsebojnim soglasjem pristojnih organov držav članic, na katerih ozemlju potniki vstopajo ali izstopajo.

3. V dovoljenjih je opredeljeno naslednje:

(a) vrsta prevoza;

(b) proga, predvsem z navedbo odhodnega in namembnega kraja;

(c) rok veljavnosti dovoljenja;

▼M1

(d) postajališča in vozni red.

▼B

4. Dovoljenja morajo ustrezati vzorcu, ki ga določi Komisija ►M1 v skladu s postopkom, ki je določen v členu 16a ◄.

▼M1

5. Dovoljenja omogočajo njihovemu(-im) imetniku(-om) opravljanje linijskih prevozov na ozemljih vseh držav članic, prek katerih potekajo prevozne poti.

6. Izvajalec linijskega prevoza lahko uporablja dodatna vozila, da je kos začasnim in izrednim okoliščinam.

V tem primeru mora prevoznik zagotoviti, da so v vozilu naslednji dokumenti:

— kopija dovoljenja za opravljanje linijskega prevoza,

— kopija pogodbe med izvajalcem linijskega prevoza in podjetjem, ki izvajalca oskrbuje z dodatnimi vozili, ali drug enakovreden dokument,

— overjeno verodostojno kopijo licence Skupnosti, izdano izvajalcu linijskega prevoza.

▼B

Člen 6

Predložitev vlog za dovoljenje

▼M1

1. Vloge za pridobitev dovoljenja za opravljanje linijskih prevozov se predložijo pristojnim organom države članice, na ozemlju katere je odhodni kraj (v nadaljevanju „organ, ki izdaja dovoljenje“). Odhodni kraj pomeni „enega od prevoznih terminalov“.

▼B

2. Vloge morajo ustrezati vzorcu, ki ga določi Komisija ►M1 v skladu s postopkom, določenim v členu 16a ◄.

▼M1

3. Osebe, ki zaprosijo za dovoljenje, predložijo vse dodatne podatke, za katere menijo, da so primerni, ali tiste, ki jih zahteva organ, ki izdaja dovoljenje, zlasti vozni red, ki omogoča spremljanje skladnosti z zakonodajo Skupnosti o časih vožnje in počitka, ter kopijo licence Skupnosti za mednarodni cestni prevoz potnikov za najem ali plačilo, predvideno v členu 3a.

Člen 7

Postopek za izdajo dovoljenja

1. Dovoljenja se izdajo v soglasju z organi vseh držav članic, na ozemljih katerih potniki vstopajo ali izstopajo. Organ, ki izdaja dovoljenja, pošlje tem organom – in tudi pristojnim organom držav članic, katerih ozemlja se prečkajo, ne da bi potniki vstopali ali izstopali – kopijo vloge skupaj s kopijami vsake druge koristne dokumentacije in svojo presojo o tem.

2. Pristojni organi držav članic, od katerih se je zahtevalo soglasje, v dveh mesecih obvestijo organ, ki izdaja dovoljenje, o odločitvi glede vloge. Ta časovni rok se računa od datuma sprejetja zahteve za mnenje, ki je navedeno v potrdilu o prejemu. Če organ, ki izdaja dovoljenje, v tem roku ne prejme nobenega odgovora, se šteje, da organi, s katerimi so potekala posvetovanja, soglašajo, in organ, ki izdaja dovoljenja, dovoljenje odobri.

Organi držav članic, katerih ozemlja se prečkajo brez vstopanja in izstopanja potnikov, lahko v časovnih rokih, določenih v prvem pododstavku, uradno obvestijo organ, ki izdaja dovoljenja.

3. Ob upoštevanju odstavkov 7 in 8 organ, ki izdaja dovoljenja, odloči o vlogi v štirih mesecih od dneva, ko prevoznik vlogo predloži.

4. Dovoljenje se ne izda v naslednjih primerih:

(a) če prosilec ni sposoben izvršiti prevoza, ki je predmet vloge, z neposredno razpoložljivo opremo;

(b) če prosilec v preteklosti ni ravnal v skladu z nacionalno ali mednarodno zakonodajo o cestnem prevozu, še zlasti glede pogojev in zahtev v zvezi z dovoljenji za mednarodne cestne prevoze potnikov, ali pa je hudo kršil zakonodajo v zvezi z varnostjo v cestnem prometu, predvsem v zvezi s pravili, ki se uporabljajo za vozila ter čas vožnje in počitka za voznike;

(c) če ob vlogi za podaljšanje dovoljenja pogoji za dovoljenje niso izpolnjeni;

(d) če kaže, da bi zadevni prevoz neposredno ogrožal obstoj linijskih prevozov, za katere je dovoljenje že izdano, razen kadar zadevne linijske prevoze izvaja samo en prevoznik ali ena skupina prevoznikov;

(e) če se zdi, da namerava prosilec v okviru prevozov, zajetih v vlogi, izvajati samo najbolj donosne prevoze na zadevnih prometnih povezavah;

(f) če država članica na podlagi podrobne analize zaključi, da bi navedeni prevoz resno vplival na obstojnost primerljivega železniškega prevoza na zadevnih direktnih odsekih. O vsaki odločitvi, sprejeti na temelju te določbe, skupaj z razlogi zanjo, je treba uradno obvestiti zadevne prevoznike.

Od 1. januarja 2000 dalje bo lahko država članica v soglasju s Komisijo, če bi obstoječi mednarodni avtobusni prevoz resno vplival na obstojnost primerljivega železniškega prevoza na zadevnih direktnih odsekih, začasno ali za stalno odvzela dovoljenje za opravljanje mednarodnega avtobusnega prevoza, vendar po tem ko je prevoznika obvestila šest mesecev vnaprej.

Dejstvo, da prevoznik ponudi nižje cene od tistih, ki jih ponujajo drugi cestni prevozniki, ali dejstvo, da zadevno prometno povezavo že opravljajo drugi cestni prevozniki, samo po sebi še ne opravičuje zavrnitve vloge.

▼M1

5. Organ, ki izdaja dovoljenje, in pristojni organi vseh držav članic, vpleteni v postopek za dosego soglasja iz odstavka 1, lahko zavrnejo vloge samo na podlagi razlogov, ki so skladni s to uredbo.

6. Če postopek za dosego soglasja iz odstavka 1 ne omogoča organu, ki izdaja dovoljenja, odločitve o vlogi, se lahko zadeva predloži Komisiji v petih mesecih, računano od datuma, ko prevoznik vlogo predloži.

7. Po posvetovanju z zadevnimi državami članicami Komisija v desetih tednih sprejme odločbo, ki začne veljati v tridesetih dneh po dnevu uradnega obvestila zadevne države članice.

8. Odločba Komisije velja, dokler države članice ne dosežejo medsebojnega soglasja.

9. Po končanem postopku, določenem v tem členu, organ, ki izdaja dovoljenja, o svoji odločitvi obvesti vse organe iz odstavka 1 tako, da jim pošlje kopijo vsakega dovoljenja; pristojni organi tranzitnih držav članic lahko navedejo, da ne želijo biti obveščene na tak način.

▼B

Člen 8

Odobritev in podaljšanje dovoljenj

1. Po zaključku postopkov iz člena 7 organ, ki izdaja dovoljenja, odobri dovoljenje ali formalno zavrne vlogo.

2. V odločitvah o zavrnitvi vloge morajo biti navedeni razlogi, na katerih zavrnitev temelji. Države članice zagotovijo prevoznim podjetjem možnost, da se pritožijo, če je njihova vloga zavrnjena.

3. Člen 7 se smiselno uporablja pri vlogah za podaljšanje dovoljenj ali za spremembo pogojev, pod katerimi je treba opravljati prevoze, za katere se zahteva dovoljenje.

Pri manjših spremembah prevoznih pogojev, zlasti pri prilagajanju ►M1 časovnih presledkov, ◄voznin in voznih redov, organ, ki izdaja dovoljenja, o tem samo obvesti ostale zadevne države članice.

Zadevne države članice lahko tudi soglašajo, da organ, ki izdaja dovoljenja, sam odloča o spremembah, pod katerimi se prevoz opravlja.

Člen 9

Potek dovoljenja

1. Brez vpliva na člen 14 Uredbe (EGS) št. 1191/69 ([1]) dovoljenje za linijski prevoz poteče po preteku roka veljavnosti ali tri mesece potem, ko organ, ki izdaja dovoljenja, prejme od imetnika dovoljenja obvestilo o njegovi nameri, da bo prenehal opravljati prevoz. V takem obvestilu morajo biti navedeni ustrezni razlogi.

2. Če ni več povpraševanja po prevozu, se čas iz odstavka 1 skrajša na en mesec.

3. Organ, ki izdaja dovoljenja, obvesti pristojne organe drugih zadevnih držav članic, da je dovoljenje poteklo.

▼M1

▼B

5. Imetnik dovoljenja obvesti uporabnike zadevnega prevoza o odvzemu prevoza en mesec vnaprej z ustreznim obvestilom.

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepih držav članic glede obveznosti javnih služb o prevozu po železnici, cesti in celinskih vodnih poteh (UL L 156, 28.6.1969, str. 1). Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1893/91 (UL L 169, 29.6.1991, str. 1).

▼B

Člen 10

Obveznosti prevoznikov

1. Razen v primeru višje sile prevoznik, ki opravlja linijske prevoze, do poteka veljavnosti dovoljenja sprejme vse ukrepe, da zagotovi prevozno storitev, ki izpolnjuje standarde glede stalnosti, rednosti in zmogljivosti ter izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa pristojni organ v skladu s členom 5(3).

2. Prevoznik objavi prevozno pot, postajališča avtobusa, vozni red, voznine in pogoje prevoza – če ti zakonsko niso določeni – na tak način, da so ti podatki vsem uporabnikom takoj na voljo.

3. Brez vpliva na Uredbo (EGS) št. 1191/69 se zadevnim državam članicam omogoči, da z medsebojnim dogovorom in v soglasju z imetnikom dovoljenja spremenijo pogoje obratovanja, ki urejajo linijske prevoze.

ODDELEK III

▼M1

OBČASNI PREVOZI IN DRUGI PREVOZI, IZVZETI IZ OBVEZNOSTI PRIDOBITVE DOVOLJENJA

Člen 11

Potniška spremnica

1. Prevozi iz člena 4(1) se opravljajo s potniško spremnico.

2. Prevoznik, ki opravlja občasne prevoze, izpolni potniško spremnico pred vsako vožnjo.

3. Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

(a) vrsto prevoza;

(b) glavni opis potovanja;

(c) zadevnega(-e) prevoznika (-e).

4. Knjige potniških spremnic priskrbijo pristojni organi države članice, v kateri je podjetje ustanovljeno, ali telesa, ki jih ti organi imenujejo.

5. Komisija v skladu s postopkom, predvidenim v členu 16a, določi vzorec potniške spremnice in način njene uporabe.

▼B

Člen 12

Lokalni izleti

V okviru ►M1 ——— ◄mednarodnega občasnega prevoza lahko prevoznik opravlja občasne prevoze (lokalne izlete) v državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen.

Taki prevozi so namenjeni nerezidenčnim potnikom, ki so se prej peljali z istim prevoznikom v okviru enega od mednarodnih prevozov, omenjenih v prvem pododstavku, in jih je treba izvajati z istim vozilom ali drugim vozilom istega prevoznika ali skupine prevoznikov.

ODDELEK IV

PREVOZI ZA LASTNI RAČUN

Člen 13

1. Cestni prevozi za lastni račun, opredeljeni v točki 4 člena 2, so izvzeti iz vsakega sistema dovoljenj, vendar za te prevoze velja sistem potrdil.

▼M1

▼B

3. Potrdila, določena v odstavku 1, izdaja pristojni organ države članice, v kateri je vozilo registrirano, in veljajo za celotno vožnjo, vključno s tranzitom.

Ustrezati morajo vzorcu, ki ga določi Komisija ►M1 v skladu s postopkom, določenim v členu 16a ◄.

ODDELEK V

KONTROLE IN DENARNE KAZNI

Člen 14

Vozovnice

1. Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, izključno posebne linijske prevoze, ►M1 ———— ◄morajo imeti na celotni vožnji vozovnice, bodisi posamične ali skupne, na katerih je navedeno naslednje:

— odhodni in namembni kraj in, če je primerno, tudi povratna vožnja;

— čas veljavnosti vozovnice;

▼M1

— cena prevoza.

▼B

2. Vozovnico iz odstavka 1 je treba na zahtevo pokazati pooblaščenemu nadzornemu uradniku.

Člen 15

Pregledi na cesti in v podjetjih

1. Dovoljenje ali kontrolni dokument mora biti med vožnjo v vozilu in se pokaže na zahtevo pooblaščenega nadzornega uradnika.

Pri prevozih iz člena 4(2) pogodba ali overjena verodostojna kopija služi kot kontrolni dokument.

2. Prevozniki, ki upravljajo avtobuse v mednarodnem potniškem prometu, morajo dovoliti, da se opravijo vsi pregledi, ki so namenjeni zagotovitvi, da se prevozi opravljajo pravilno, zlasti glede časov vožnje in počitka. V smislu izvajanja te uredbe imajo pooblaščeni nadzorni uradniki pravico, da:

(a) pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo v zvezi z obratovanjem prevoznega podjetja;

(b) naredijo kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali poslovne dokumentacije;

(c) vstopijo v vsak objekt, na vsako zemljišče ali v vsako vozilo, ki je v lasti podjetja;

(d) zahtevajo predložitev vseh podatkov iz poslovnih knjig, dokumentacije ali podatkovnih baz.

▼M1

Člen 16

Kazni in vzajemna pomoč

1. Pristojni organi države članice, v kateri je prevoznik ustanovljen, odvzame licenco Skupnosti iz člena 3a, če:

— imetnik ne izpolnjuje več pogojev iz člena 3(1),

— je imetnik predložil netočne informacije v zvezi s podatki, potrebnimi za izdajo licence Skupnosti.

2. Organ, ki izdaja dovoljenja, dovoljenje odvzame, če imetnik ne izpolnjuje več pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje po tej uredbi izdano, zlasti kadar tako zahteva država članica, v kateri je prevoznik ustanovljen. Organ nemudoma obvesti pristojne organe zadevne države članice.

▼M1

3. Ob hudi kršitvi ali več zaporednih manjših kršitvah predpisov o varnosti v cestnem prometu, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitka voznikov in izvajanje vzporednih ali začasnih prevozov brez dovoljenja, iz člena 2(1.3), lahko pristojni organi države članice ustanovitve prevozniku, ki je kršil predpise, med drugim odvzamejo licenco Skupnosti ali začasno in/ali delno odvzamejo overjene verodostojne kopije licence Skupnosti.

Te kazni se določijo v skladu z resnostjo kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in v skladu s skupnim številom overjenih verodostojnih kopij, s katerimi razpolaga glede na njegovo mednarodno dejavnost.

4. Pristojni organi držav članic prepovedo prevozniku opravljati mednarodne potniške prevoze na njihovem ozemlju po tej uredbi, če je večkrat ponovil hude kršitve predpisov, ki urejajo varnost v cestnem prometu, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila in čas vožnje in počitka voznikov. Nemudoma obvestijo pristojne organe zadevne države članice.

5. Države članice si na zahtevo medsebojno zagotavljajo vse ustrezne podatke, s katerimi razpolagajo v zvezi:

— s kršitvami te uredbe in vseh drugih predpisov Skupnosti, ki se uporabljajo v mednarodnem avtobusnem prevozu potnikov na njihovem ozemlju, ki jih izvaja prevoznik iz druge države članice, in z izrečenimi kaznimi,

— s kaznimi, izrečenimi njihovim lastnim prevoznikom v zvezi s kršitvami, storjenimi na ozemlju druge države članice.

Člen 16a

Če je treba ravnati po postopku iz tega člena, Komisiji pomaga svetovalni odbor, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo domače cestne prevoze potnikov v državi članici ([1]), predseduje pa mu predstavnik Komisije.

Predstavnik Komisije predloži odboru predlog potrebnih ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o predlogu v časovnem roku, ki ga lahko predsednik določi v skladu z nujnostjo zadeve, po potrebi tudi z glasovanjem.

Mnenje se zabeleži v zapisniku; poleg tega ima vsaka država članica pravico zahtevati, da se njeno stališče zabeleži v zapisniku.

Komisija čim bolj dosledno upošteva mnenje odbora. Odbor obvesti o načinu upoštevanja njegovega mnenja.

▼B

ODDELEK VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Prehodna določba

Dovoljenja za prevoze, ki obstajajo na dan začetka veljavnosti te uredbe, še naprej ostajajo v veljavi, dokler ne potečejo, če za zadevne prevoze še vedno velja obveznost dovoljenja.

Člen 18

Sporazumi med državami članicami

1. Države članice lahko sklepajo dvostranske in večstranske sporazume o nadaljnji liberalizaciji prevozov, ki jih vključuje ta uredba, zlasti glede sistema dovoljenj in poenostavitve ali odprave kontrolnih dokumentov.

([1]) UL L 4, 8.1.1998, str. 10.

▼B

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh sporazumih, sklenjenih po odstavku 1.

Člen 19

Izvajanje

Države članice pred 1. junijem 1992 in po posvetovanju s Komisijo sprejmejo ukrepe, ki so nujni za izvajanje te uredbe, ter jih sporočijo Komisiji.

▼M1

Države članice sprejmejo ukrepe zlasti v zvezi z načini opravljanja inšpekcijskih pregledov in sistemom kazni, ki velja za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev uporabe teh kazni. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o ustreznih ukrepih v 12 mesecih od dneva začetka veljavnosti te uredbe in prav tako o vsaki njeni nadaljnji spremembi. Zagotovijo, da se vsi taki ukrepi uporabljajo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja ustanovitve prevoznika.

▼B

Člen 20

Poročilo in predlog Komisije

1. Do 1. julija 1995 Komisija poroča Svetu o uporabi te uredbe. Pred 1. januarjem 1996 predloži Svetu predlog uredbe o poenostavitvi postopkov vključno – z vidika sklepov poročila – z odpravo dovoljenj.

2. Do 1. januarja 1997 Svet s kvalificirano večino glasuje o predlogu Komisije, iz odstavka 1.

Člen 21

Razveljavitve

1. Uredbe št. 117/66/EGS, (EGS) št. 516/72 in (EGS) št. 517/72 se razveljavijo.

2. Sklicevanje na razveljavljene uredbe pomeni sklicevanje na to uredbo.

Člen 22

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. junija 1992.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼M1

PRILOGA

EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Odporen papir – moder – format DIN A4)

(Prva stran licence)

(Besedilo v uradnem(-ih) jeziku(-ih) ali v enem od uradnih jezikov države članice, ki izdaja licenco)

Prepoznavni znak države članice (1), ki izdaja licenco	Oznaka pristojnega organa ali telesa

LICENCA št. ....

za mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo

Imetnik te licence (2) .....

.....

.....

.....

je pooblaščen za opravljanje mednarodnega cestnega prevoza potnikov za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti v skladu s pogoji, ki so določeni z Uredbo Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992, kot je bila dopolnjena in spremenjena z Uredbo (ES) št. 11/98, in v skladu s splošnimi pogoji te licence.

Pripombe: .....

.....

.....

.....

.....

Ta licenca velja od ..... do .....

Izdana v ....., dne .....

..... (3)

(1) (B) Belgija, (DK) Danska, (D) Nemčija, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (IRL) Irska, (I) Italija, (L) Luksemburg, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (P) Portugalska, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo, ►(CZ) Češka, (EST) Estonija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (H) Madžarska, (M) Malta, (PL) Poljska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška. ◄

(2) Polno ime prevoznika ali ime podjetja prevoznika.

(3) Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki izdaja licenco.

►(1) A1

▼M1

Splošne določbe

1. Ta licenca je izdana v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o enotnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 11/98.

2. To licenco je izdal pristojni organ države članice, v kateri je prevoznik za najem ali plačilo ustanovljen, ki:

   — je v državi članici ustanovitve pooblaščen za opravljanje linijskih avtobusnih prevozov, skupaj s posebnimi linijskimi avtobusnimi prevozi ali občasnimi avtobusnimi prevozi,

   — izpolnjuje pogoje, določene v skladu s predpisi Skupnosti o dovoljenju za opravljanje dejavnosti domačega in mednarodnega cestnega prevoznika potnikov,

   — izpolnjuje zakonske zahteve o varnosti v cestnem prometu glede standardov za voznike in vozila.

3. Ta licenca dovoljuje mednarodni avtobusni prevoz potnikov za najem ali plačilo na vseh prometnih povezavah za vožnje na ozemlju Skupnosti:

   — če sta kraj odhoda in namembni kraj v dveh različnih državah članicah s tranzitom ali brez njega preko ene države članice ali več držav članic ali preko drugih držav,

   — iz države članice v drugo državo in nazaj, s tranzitom preko ene države članice ali več držav članic ali preko drugih držav ali brez tranzita,

   — med drugimi državami s tranzitom čez ozemlje ene države članice ali več tranzitnih držav članic,

   in prazne vožnje v zvezi s prevozi pod pogoji, določenimi z Uredbo (EGS) št. 684/92.

   Pri prevozu iz države članice v drugo državo in obratno se uporablja Uredba (EGS) št. 684/92 za vožnjo na ozemlju države članice, v kateri potniki vstopajo ali izstopajo, po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno drugo državo.

4. Ta licenca je osebna in neprenosljiva.

5. To licenco lahko pristojni organ države članice, ki jo je izdal, odvzame, zlasti kadar:

   — prevoznik ne izpolnjuje več pogojev, določenih v členu 3(1) Uredbe (EGS) št. 684/92,

   — je prevoznik predložil netočne informacije glede podatkov, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje licence,

   — je prevoznik hudo kršil ali večkrat ponovil kršitve predpisov o varnosti v cestnem prometu, zlasti glede pravil, ki se uporabljajo za vozila, čas vožnje in počitek voznikov ter zagotavljanje vzporednih ali začasnih storitev iz člena 2(1.3) Uredbe (EGS) št. 684/92 brez dovoljenja. Pristojni organi države članice ustanovitve prevoznika, ki je storil kršitev, lahko med drugim odvzamejo licenco Skupnosti ali začasno in/ali delno odvzamejo overjene verodostojne kopije licence Skupnosti.

   Te kazni so določene v skladu z obliko kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in v skladu s celotnim številom overjenih verodostojnih kopij, ki jih ima na voljo za svojo mednarodno dejavnost.

6. Izvirnik licence mora hraniti prevoznik. Overjeno verodostojno kopijo licence je treba hraniti v vozilu, s katerim se opravlja mednarodni prevoz.

7. To licenco je treba predložiti na zahtevo inšpektorja.

8. Imetnik licence mora na ozemlju vsake države članice ravnati v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.

9. „Linijski prevozi“ pomenijo prevoze, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih. Linijski prevozi so na voljo vsem, vendar se zanje po potrebi zahteva obvezna rezervacija.

   Na rednost linijskih prevozov ne vpliva prilagajanje pogojem za opravljanje prevozov.

   Za linijske prevoze se zahteva dovoljenje.

   „Posebni linijski prevozi“ pomenijo linijske prevoze, s katerimi se opravlja prevoz določenih vrst potnikov, vendar brez drugih potnikov, v določenih časovnih presledkih na določenih progah, potniki pa vstopajo in izstopajo na vnaprej določenih postajališčih.

▼**M1**

Posebni linijski prevozi vključujejo:

(a) prevoz delavcev od doma do službe;

(b) prevoz učencev in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj;

(c) prevoz vojakov in njihovih družin med njihovimi domovi in območjem vojašnice.

Dejstvo, da se lahko posebni linijski prevoz razlikuje v skladu s potrebami uporabnikov, ne vpliva na uvrstitev prevoza med linijske prevoze.

Za posebne linijske prevoze se ne zahteva dovoljenje, če jih zajema pogodba med organizatorjem in prevoznikom.

Za organizacijo vzporednega ali začasnega prevoza, namenjenega isti skupini javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje.

„Občasni prevozi“ pomenijo prevoze, ki ne spadajo pod definicijo linijskih prevozov, vključno s posebnimi linijskimi prevozi, in katerih glavna značilnost je, da se z njimi prevažajo skupine, sestavljene na pobudo stranke ali samega prevoznika. Za organizacijo vzporednih ali začasnih prevozov, ki so primerljivi z obstoječimi linijskimi prevozi in namenjeni isti javnosti kot linijski prevozi, se zahteva dovoljenje v skladu s postopkom, določenim v Oddelku II Uredbe (EGS) št. 684/92. Ti prevozi ne prenehajo biti občasni prevozi samo zaradi tega, ker se opravljajo v določenih časovnih presledkih.

Za občasne prevoze se ne zahteva dovoljenje.